

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 03759 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 OKT 04.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott (anyja neve:
 a továbbiakban, mint indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a védettségi igazolással való visszaélés elleni fellépésről szóló 220/2021 (V.1.) sz. Korm. r. alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41.§ (1) bekezdése alapján azt semmisítse meg, figyelemmel arra, hogy a támadott jogszabály közvetlen hatályosulása folytán sérti az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az annak részét képező törvényességi elvet.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő.

1. A tényállás

Magyarország Kormánya 2021. május 01. napján fogadta el a védettségi igazolvánnyal kapcsolatos visszaélések elleni fellépést szolgáló 220/2021. (V.1.) sz. Korm. rendeletet (a továbbiakban: R.). Az R. 2021. május 02. napján lépett hatályba. Az R. esetében a jogalkotási hatáskört a Kormány az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésére, valamint a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. tv. (a továbbiakban: Katv.) 51/A.§-ára alapította. Az R. részben új, részben pedig már a Btk. által is szabályozott tényállásokat kriminalizál, illetve duplikáltan kriminalizál a védettségi igazolvánnyal összefüggésben. Az R. még jelen alkotmányjogi panasz benyújtásának időpontjában is hatályban van a 2021. évi CII. tv. veszélyhelyzetet meghosszabbító rendelkezése alapján. Az R. a fentiek alapján tehát büntetőjogi tényállást alkotott, melynek Btk-ban történő szabályozása – azon fordulatok esetén, melyek ténylegesen is új kriminalizálásként értékelhetők – nem történt meg.

2. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt jogszabályi rendelkezések

A kérelmi részben megjelölt jogszabály, melynek megsemmisítésére jelen alkotmányjogi panasz irányul, az alábbi:

„A Kormány

az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, figyelemmel a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 51/A. §-ára,

a 3. § tekintetében az Alaptörvény 53. cikk (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, a koronavírus- világvilágjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény 2. §

(1) bekezdése szerinti országgyűlési felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. § (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 4. § (1) bekezdésétől eltérően, aki a SARS-CoV-2 koronavírus elleni védetség igazolásáról szóló kormányrendeletben meghatározott

a) hamis közokiratot vagy magánokiratot készít,
b) közokirat vagy magánokirat tartalmát meghamisítja,
c) hamis, hamisított vagy más nevére szóló valódi közokiratot vagy magánokiratot felhasznál,

d) információs rendszerbe adatot jogosulatlanul vagy jogosultsága kereteit megsértve bevisz, megváltoztat, töröl vagy hozzáférhetetlenné tesz,

büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki az ott meghatározott

a) közokiratot, magánokiratot forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, vagy
b) bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő jelszót vagy számítástechnikai programot készít, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik.

2. § (1) Ez a rendelet - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 3. § az e rendelet kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.”

3. Az Abtv. 26.§ (2) bek. szerinti feltételek igazolása

Az Abtv. 26.§ (2) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának hármas feltételrendszere van. Egyrészt az, hogy alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következzen be az indítványozó oldalán a jogsérelem, másrészt pedig, hogy ne álljon rendelkezésre ezen jogsérelem orvoslására eljárás, vagy ha igen, akkor azt az indítványozó kimerítette. Harmadrészt a panasz benyújtásának Abtv. 30.§ (1) bekezdés szerinti időbeli feltétele, hogy a támadott jogszabály hatályba lépése és az alkotmányjogi panasz benyújtása között 180 napnál hosszabb idő ne teljen el. Ez utóbbi feltétel tekintetében szükséges rögzíteni, hogy a támadott jogszabály 2021. május 02. napján lépett hatályba, így jelen alkotmányjogi panasz és a hatályba lépés közötti objektív határidőt megtartottnak kell tekinteni.

Az Alkotmánybíróság több korábbi határozatában is rögzítette, hogy az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának központi kérdése, az indítványozó érintettsége akkor áll fenn, ha a támadott jogszabály személyesen, közvetlenül és aktuálisan érinti az indítványozót [33/2012. (VII. 17.) ABH Indokolás 61. pont, 3053/2018 (II.13.) ABH Indokolás 10. pont, 24/2021. (VII.21.) ABH Indokolás 12. pont].

Ugyanakkor az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az általános követelmények eltérő módon érvényesülnek, ha a panasszal támadott jogszabály egy büntetőjogi norma. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint akkor merülhet fel a befogadás, „ha egy új büntető tényállás olyan magatartást nyilvánít büntetendővé, amely a hatálybalépése előtt megengedett, törvényes volt. Még inkább indokolt lehet a befogadás, ha a büntetendővé nyilvánított magatartás közvetlenül valamely alapjog korlátozását jelenti. Mivel az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése alapján a jogszabályok betartása mindenkire kötelező, ezekben az esetekben a büntető tényállás hatálybalépése azzal jár, hogy az érintett személyeknek a korábbi, törvényesen folytatott magatartásukat azonnal abba kell hagyniuk, ellenkező esetben büntetőeljárás indul ellenük. A büntetőeljárás ultima ratio jellegéből,

stigmatizáló, és más jogviszonyokra azonnal kiterjedő hatásából adódóan nem várható el, hogy egy ilyen tilalom esetén az érintett személy vállalja a büntetés kockázatát.” [3/2019. (III. 7.) ABH indokolás 35. pont]. Az ilyen ügyekben az érintettség akkor is megállapítható, ha a kifogásolt rendelkezést a panaszt előterjesztőjével szemben még nem alkalmazták, illetve az nem áll konkrét alkalmazás alatt a panasz benyújtásakor sem, „mert az nem várható el senkitől, hogy a panasz benyújtása érdekében bűncselekményt kövessen el.” [24/2021. (VII. 21.) ABH indokolás 13. pont]

A kifogásolt rendelkezés egyebekben közvetlenül érinti a kérelmi részben meghatározott alapvető jogomat. A közvetlenség elve akkor érvényesül, ha a kifogásolt jogszabály, vagy annak valamely rendelkezése maga érinti az indítványozó alapjogát. Az Alkotmánybíróság 33/2012. (VII. 17.) sz. határozatának III. pontjában arra az álláspontra helyezkedett, hogy az érintettség abban az esetben is megállapítható, ha a jogszabály alkalmazására, érvényesítésére szolgáló cselekmények ugyan még nem történtek meg, de a jogszabály erejénél fogva olyan jogi helyzet keletkezett, amelyből egyértelműen következik, hogy a panaszolt jogsérelem közvetlenül, belátható időn belül kényszerítően bekövetkezik. Tekintettel arra, hogy az indítvánnyal érintett jogszabály személyi hatálya, mint Magyarország állampolgárára, rám is kiterjed, közvetlenül hatályos, így az érintettség jelen ügyben egyértelműen megállapítható, hiszen indítványozóként a támadott R. rendelkezései hatálya alatt állok. Hiszen tényállászerű és bűnös magatartásom esetén az R. szerinti büntetőjogi jogkövetkezménnyel kellene szembenéznem. Azaz esetemben, mint minden az R. személyi hatálya alá tartozó természetes személy vonatkozásában a büntetőjogi tényállás megalkotása személyes, közvetlen és aktuális hatást vált ki [24/2021. (VII.21.) ABH Indokolás 14. pont].

Az R. támadott rendelkezése ezért közvetlenül, azonnal és külön bírói döntés nélkül eredményezi a jogsérelmet, hiszen a panaszban kifejtésre kerülő alkotmányjogi érvek mentén a támadott jogszabályi rendelkezés közvetlenül sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, különösen annak a szerves részét képező törvényességi elvet.

Az R. támadott rendelkezése közvetlenül hatályosul, jogszabályi erővel bír, mellyel szemben az állampolgár számára, így számomra sem áll rendelkezésre egyéb jogorvoslat, kizárólag az alkotmányjogi panasz eszköze.

Megjegyzem továbbá, hogy a panaszban támadott R. által alkotott tényállás több fordulata vonatkozásában is újnak tekinthető, azaz olyan magatartásokat rendel büntetni, melyeket korábban a Btk. nem tilalmazott. Ennek igazolását szolgálja az alábbi összefoglaló táblázat:

A 220/2021. (V. 1.) sz. Korm. r. alapján kriminalizált magatartás	A „duplum” Btk-beli megfelelője
„hamis közokirat, vagy magánokirat készítése”	Btk. 342.§ (1) bek. a) pont, magánokirat esetében büntetlen előkészület
„közokirat, vagy magánokirat tartalmát meghamisítja”	Btk. 342.§ (1) bek. a) pont, magánokirat esetében büntetlen előkészület
„hamis, hamisított, vagy más nevére szóló valódi közokiratot, vagy magánokiratot felhasznál”	Btk. 342.§ (1) bek. b) pont, a „más nevére szóló valódi magánokirat” kivételével adott helyzetben a Btk. 345.§

„információs rendszerbe adatot jogosulatlanul vagy jogosultsága kereteit megsértve bevisz, megváltoztat, töröl, vagy hozzáférhetetlenné tesz”	Btk. 423.§ (1) bek., valamint (2) bek. b) pont
„közokiratot, magánokiratot forgalomba hoz, azzal kereskedik”	a Btk-ban önállóan nem szabályozott magatartások
„bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy azt könnyítő jelszót vagy számítástechnikai programot készít, forgalomba hoz, azzal kereskedik”	A Btk-ban ehhez társítható esetek: konkrét bűncselekmény ismeretében részesség, illetve a Btk. 342.§ (2) bek. valamint Btk. 424.§ (1) bek. a) pontja – a célzatok közül a Btk. 423.§-ához kapcsolódó esetben

Az R. rendelkezése a fentiekben kifejtettek alapján a természetes személyek, így az indítványozó személye vonatkozásában is közvetlenül hatályosul, amely az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a kivételesség feltételét alátámasztja [15/2020. (VII.8.) ABH indokolás 32. pont].

4. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi, alkotmányjogi indokolása

4.1. A befogadhatóság indoka

Az Abtv. 29.§-a alapján jelen panasz befogadhatóságának feltétele, hogy abban alapvető alkotmányjogi jellegű kérdés kerüljön felvetésre. A panaszban elemzésre kerülő alapvető alkotmányjogi jellegű kérdés, hogy rendkívüli jogrendi helyzetben – jelen esetben veszélyhelyzet kihirdetése esetén – a Kormány rendelkezik-e büntető jogszabályalkotási hatáskörrel. Nevezetesen az a kérdés alapvető alkotmányos kérdés, hogy az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdése szerinti „törvényi rendelkezéstől eltérhet” kitétel értelmezhető-e úgy, hogy a veszélyhelyzet felülírhatja a tisztességes eljárás (fair trial) való alapjog tartalmát és annak részemét jelentő törvényességi elvet (nullum crimen sine lege), és ezzel összefüggésben a Btk. 4.§ (1) bekezdése szerinti bűncselekmény-fogalmat. Ezt elemző bírói határozat korábban nem született, így nemcsak jelen pandémiás időszakban, de a jövőre nézve is fontos egy határozott alkotmányos álláspont kialakítása a fenti kérdésben. A panaszt az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése szerinti alapjogi szempontból terjesztem elő. Bár a hivatkozott rendelkezés a törvényességi elv kifejeződése, ez az elv az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján része a tisztességes eljárás való jognak, mint alapjognak. A 6/1998. (III.11.) ABH indokolásának II/5. pontjában az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye nem egyszerűen egy a bíróságnak és az eljárásnak is megkövetelt tulajdonságai közül, hanem az idézett alkotmányjogi rendelkezésben foglalt követelményeken túl – különösen a büntetőjogra és – eljárásra vonatkozóan – az 57.§ többi garanciájának a teljesedését is átfogja.” Ugyan a hivatkozott határozat a régi Alkotmányra utal, azonban a régi Alkotmány 57.§ (4) bekezdése és az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése a törvényesség elvének lényegi tartalma tekintetében azonos.

4.2. Az Alaptörvény felhívott rendelkezései

Az **Alaptörvény B cikk (1) bekezdés** szerint: „Magyarország független demokratikus jogállam”.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján: „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható”.

A fenti két Alaptörvényi rendelkezés kiemelése azért fontos, mert a törvényességi elv értelmezésében is fontos szerepet kapnak az Alkotmánybíróság gyakorlatában. Az Alkotmánybíróság 11/1992. (III. 5.) sz. határozatában értelmezte a *nullum crimen et nulla poena sine lege* alapelv valódi tartalmát. Ennek során arra a következtetésre jutott, hogy az elv megköveteli, hogy bűncselekményt és annak elkövetése miatt alkalmazható büntetést törvény állapítson meg (IV/4. pont). Ez, következetes gyakorlata szerint, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, valamint az I. cikk (3) bekezdéséből vezethető le, hiszen az anyagi jogi legalitás a jogállamiság formai követelményének, a jogbiztonságnak a megtestesülése. Azaz a testület következetes gyakorlata szerint a törvényességi elv a jogállamiság érvényesülésének feltétele, a jogállamiság alapértékét kitöltő elv. Márpedig a jogállamiság Magyarország alapértéke /9/1992. (I. 30.) AB hat. V/2. pont/, melyről maga az Alkotmánybíróság is akként foglalt állást, hogy „jogállamot nem lehet jogállam ellenében megvalósítani” /11/1992. (III. 05.) AB hat. III/5. pont/

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése alapján: „Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.”

Az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdése alapján: „különleges jogrendben az alapvető jogok gyakorlása – a II. és III. cikkben, valamint a XXVIII. cikk (2)-(6) bekezdésében megállapított alapvető jogok kivételével – felfüggeszthető, vagy az I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl korlátozható.”

4.3. Az alkotmányjogi panasz érdemi, alkotmányjogi indokolása

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogállamiság Magyarország egyik alapértékeként tekinthető. Az Alkotmánybíróság 9/1992. (I.30.) ABH Indokolásának V/2. pontja alatt kifejtette, hogy „a jogállamiság elvét az alaptörvény további rendelkezései részletezik”. Ezen tartalmat kitöltő elvek a büntetőjogban is nagyon fontosnak tekinthetők, hiszen egy „alkotmányos jogállamban az államnak nincs és nem lehet korlátlan büntető hatalma” [11/1992. (III.5.) ABH Indokolás IV/2. pont]. Az Alaptörvény fent hivatkozott I. cikk (3) bekezdésén – mely részben a korábbi Alkotmány 8.§ (2) bekezdésének tartalmát követi – alapuló alkotmánybírói gyakorlat szerint „alapjog és szabadság tartalma törvénnyel csak más alapjog, vagy alkotmányos érték védelme érdekében elkerülhetetlen esetben, a szükséges mértékben és arányos módon korlátozható. A büntetőjog tilalmi és előírásai, különösen pedig a büntetések mind alapjogot vagy alkotmányosan védett jogot és értéket érintenek. A törvénnyel történő elkerülhetetlen, szükséges és arányos korlátozás az alapja és alkotmányos

értelme a büntetőjogi büntetés (a büntetőjogi beavatkozás) olyan magyarázatának, hogy az végső eszköz a jogkövetkezmények között” [11/1992. (III.5.) ABH Indokolás IV/2. pont]. A fentiekkel összhangban került rögzítésre a büntetőjog egyik fő elvi tétele, mely szerint a nullum crimen sine lege elve a büntetőjogi legalitás alkotmányos elvének része, mellyel összefüggésben az Alkotmánybíróság azt is rögzítette, hogy törvény és nem alacsonyabb szintű jogszabály jogosult arra, hogy meghatározza az egyes bűncselekményeket, valamint az alkalmazható büntetéseket. A büntetőjog ezen fontos alapelve jelenik meg a Btk. 4.§ (1) bekezdése szerinti bűncselekmény-fogalomban is.

A nullum crimen sine lege elv tartalmi megjelenítése hatályos Alaptörvényünkben is megtörténik – követve a korábbi Alkotmány rendelkezését -, annak XXVIII. cikk (4) bekezdésében.

A fentiek alapján tehát rögzíthető, hogy az Alaptörvény és a Btk. hivatkozott rendelkezései, valamint a nullum crimen elvének alkotmánybíróági értelmezése okán egy adott magatartást bűncselekménnyé nyilvánítani törvényi szintű jogforrásnál alacsonyabb jogforrásban nem lehet. Ezért az alkotmányos jelentőségű kérdés, hogy rendkívüli jogrendi időszakban a Kormánynak van-e lehetősége rendeleti úton kriminalizálni egyes magatartásokat, a rendkívüli jogrendi időszak kivételnek tekinthető-e a nullum crimen elv érvényesülése alól.

A panaszban támadott R. megalkotására vonatkozó hatáskörét a Kormány az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésével, valamint a Katv. 51/A.§-ával indokolta. Az Alaptörvény Kormány által felhívott rendelkezése szerint: „a Kormány veszélyhelyzetben rendeletet alkothat amellyel – sarkalatos törvényben meghatározottak szerint – egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat”. A Katv. fent hivatkozott rendelkezése a Kormánynak ugyanezen lehetőségeit sorolja fel, utalva egyúttal a célszerűségi, és arányossági szempontok figyelembevételére. Az alkotmányos jelentőségű kérdés tehát az, hogy a Kormánynak van-e lehetősége rendelettel eltérni a Btk. 4.§ (1) bekezdésétől, illetve az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésétől.

Az Alkotmánybíróság már a fentiekben már többször hivatkozott 11/1992. (III.5.) ABH Indokolásának IV/2. pontjában utalt arra, hogy a büntetőjog alkotmányos alapelveinek korlátozását, felfüggesztését már a régi Alkotmány sem tette lehetővé rendkívüli jogrendi időszakban sem. Ebben a tekintetben álláspontom szerint az Alaptörvény hatályba lépésével sem változott a helyzet. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata a nullum crimen sine lege elvet a régi Alkotmány vonatkozásában annak 57. cikk (4) bekezdésében látta megjelenítettnek, mely hivatkozott rendelkezés jelenik meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében is. Azaz az Alaptörvény a nullum crimen elvnek a régi Alkotmánnyal megegyező védelmet biztosít. Ezt pedig azért fontos hangsúlyozni, mert a Kormány rendeletalkotási jogköre még veszélyhelyzet idején sem korlátlan. Az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdése alapján különleges jogrendben az alapvető jogok gyakorlása a II., III. cikkben, valamint a XXVIII. cikk (2)-(6) bekezdéseiben rögzített alapvető jogok tekintetében nem függeszthető fel, és nem korlátozható az I. cikk (3) bekezdésben rögzített mértéke meghaladóan. Azaz maga az Alaptörvény zárja ki, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog részét képező, a büntetőjog alapelveként értékelt törvényességi elv veszélyhelyzetben felfüggeszthető, vagy az Alaptörvény által generálisan meghatározott mértéket meghaladó módon korlátozható legyen.

Ez alapján a Kormánynak még veszélyhelyzetben sincs büntetőjogi norma alkotására vonatkozó hatásköre, az Alaptörvény álláspontom szerint egy adott magatartás

bűncselekménnyé nyilvánításának jogkörét – figyelemmel a jogforrás formájára – az Országgyűlés hatáskörében tartja. Ezért a támadott rendelet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében foglalt jogot, minden ember jogát arra, hogy egy adott magatartást törvény minősítsen bűncselekménnyé.

A fentiek okán álláspontom szerint az R. sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mely alapvető jog korlátozása még rendkívüli jogrendi helyzetben sem lehetséges. Ezért kérem, hogy azt a Tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésére figyelemmel megsemmisíteni szíveskedjen.

5. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Indítványozóként személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá, az ezzel kapcsolatos nyilatkozatot jelen alkotmányjogi panasz mellélete tartalmazza.

Az Abtv. 52.§ (4) bekezdése szerint az alkotmánybírósági eljárás megindítása feltételeinek igazolására az indítványozó köteles. Tekintettel arra, hogy a panasz minden magyar állampolgárra közvetlenül hatályosuló, kötelező erővel bíró jogi normát támad, mellyel szemben nincsen helye külön jogorvoslatnak - illetve annak büntetőjogi természete a kivételességet is igazolja -, ezért annak külön okirattal történő igazolása sem lehetséges.

Tekintettel arra, hogy a panasszal támadott jogszabályi rendelkezés kifejezetten veszélyhelyzeti rendelkezés, és egy büntető anyagi jogi norma megalkotásával a társadalom széles körét érintő rendelkezést tartalmaz, kérem, hogy amennyiben erre lehetőség van, a panasz tárgyában a Tisztelt Alkotmánybíróság soron kívüli eljárásban dönteni szíveskedjen.

Kelt, Miskolc, 2021. szeptember 30. napján

indítványozó